

انگاره

آثار برگزیده ی نخستین دوره از مسابقه ی آهنگسازی
موسیقی الکترو آکوستیک
جایزه ی رضا کوروریان
۱۳۹۵



Engareh

The selected pieces of the first
Electroacoustic Music Composition Competition
Reza Korourian Award
2016



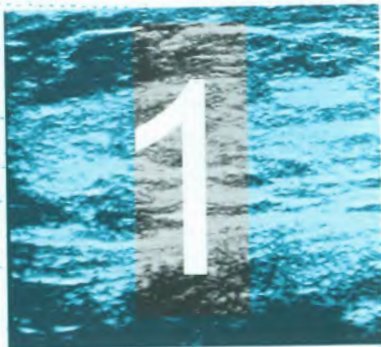
Contemporary Music Ensemble



RKC

ازنگاره

آثار برگزیده ی نخستین دوره از مسابقه ی آهنگسازی
موسیقی الکترو آکوستیک
جایزه ی رضا کوروریان
۱۳۹۵



Engareh

The selected pieces of the first
Electroacoustic Music Composition Competition
Reza Korourian Award
2016

Contemporary Music Records

Tel: (+9821) 22829171

Instagram: contemporary_music_records

Telegram: contemporary_music_records

Email: contemporarymusicrecords@gmail.com

Yarava Music Group

Tel: (+9821) 44068560

Instagram: yarava_music_group

Telegram: yarava_music_group

Website: www.yarava.com

Email: info@yarava.com

Reza Korourian Award

Email: reza.korourian.competition@gmail.com

CMR-YMG-RKC-007(2)(1)

All right reserved to Yarava Music Group and Contemporary Music Records

Engareh

The selected pieces of the first
Electroacoustic Music Composition Competition
Reza Korourian Award
2016



RKC

جایزه‌ی رضا کروریان (۱۳۹۵)

مسابقه‌ی موسیقی الکتروآکوستیک، جایزه‌ی «رضا کروریان»، در گرامیداشت آهنگساز نوگرای ایرانی رضا کروریان (۱۳۹۳-۱۳۲۵) معرفی آثار برگزیده و انتشار آن‌ها در این مجموعه، به پایان دوره‌ی اول خود رسیده است. این مسابقه که قرار است هر ساله با اعلام فراخوان برگزار شود، در جهت پشتیبانی از موسیقی الکتروآکوستیک و بیشتر هنرمندان این موسیقی در ایران، از آهنگسازان فعال در این حوزه بدون محدودیت سنی دعوت می‌کند که با ارسال آثار خود در این مسابقه شرکت کنند. این مسابقه توسط «گروه موسیقی یار آوا» با همکاری نشر موسیقی معاصره و حمایت مالی خانواده‌ی کروریان برگزار می‌شود.

Reza Korourian Award (2016)

The "Reza Korourian" electroacoustic music competition" has ended its first year with announcing the winners and publishing their works in this collection. This competition is held in memory of Iranian contemporary composer, Reza Korourian (1971-2015) and its mission is to promote the electroacoustic music in Iran. This competition is going to be held annually and invites all interested and emerging composers in this field without any age limitation, to participate in the event. This competition is held by Yarava Music Group in collaboration with Contemporary Music Records and is sponsored by Korourian family.

Reza Korourian Preis (2016)

Der "Wettbewerb Elektroakustische Musik Reza Korourian" wird im Andenken an den iranischen Komponisten Reza Korourian (1971-2015) jährlich mit dem Ziel abgehalten, um Komponistinnen und komponisten ohne Altersgrenze im Bereich Elektroakustischer Musik zu fördern und zugleich dieser Musik im Iran zu größerer Bekanntheit zu verhelfen. Der Wettbewerb wird von "Yarava Music Group" (Teheran) und "Contemporary Music Records" (Teheran) ins Leben gerufen und veranstaltet und wird Reza Korourians Familie finanziell gesponsert.



Reza Korourian Award
Bronze Statue: Jamshid Moradian
Photo: Mehdi Jalali

In our daily life, electronic music is present everywhere

In our daily life, electronic music is present everywhere. Is there any of us that doesn't listen to music using a smartphone, computer or a CD player? Either using a speaker or a headphone. The question is how we, as creative people, can use these materials and this media creatively. The creation of artworks requires proper opportunities and a suitable context. Opportunities that open up a space for artwork to be presented and find their audience. A competition can be such an opportunity. Ranking does not count, the important matter is to appreciate and acknowledge works that evoke our hearing and give us a new conception of this sonorous world. I hope for this competition, which serves as a memoir of a person who passed away too soon, to be a contribution for developing an art, in which one can live and which one can stand for.

Joachim Heintz

Summer 2016 Hanover

Elektronische Musik ist allgegenwärtig in unserer Umwelt

Elektronische Musik ist allgegenwärtig in unserer Umwelt. Wer von uns hört nicht hauptsächlich Musik von einem elektronischen Medium wie Smartphone, Computer oder CD-Player, mit Lautsprechern oder Kopfhörern? Aber wie können wir kreativ, als schöpferische Menschen, mit diesen Materialien und diesem Medium umgehen? Es braucht Anlässe und Gelegenheiten, um künstlerische Arbeiten entstehen zu lassen und ihnen einen Rahmen zu geben, damit sie ihr Publikum finden. Ein Wettbewerb kann eine solche Gelegenheit sein. Es geht dabei nicht um eine Rangfolge, sondern es geht um die Würdigung von Werken und Ansätzen, die unsere Ohren öffnen und uns die klingende Welt neu wahrnehmen lassen. Ich hoffe, dieser Wettbewerb, der auch ein Gedenken an einen zu früh Gestorbenen ist, kann ein Beitrag sein für die Entwicklung einer Kunst, in der es sich leben lässt und für die man eintreten will.

Joachim Heintz

Sommer 2016 Hannover



از راست: یو آخیم هاینتز، پیتر بکر، ارسلان عابدیان
From right: Joachim Heintz, Peter Becker, Arsalan Abedian

در زندگی روزمره‌ی ما موسیقی الکترونیک همه‌جا حضور دارد

چه کسی از ما عموماً از یک مدیوم الکترونیک مانند گوشی هوشمند، رایانه و یا دستگاه پخش لوح فشرده، موسیقی گوش نمی‌کند؟ از طریق بلندگو و یا گوشی. سؤال این است که چگونه می‌توانیم خلاقانه، به عنوان انسان‌هایی خلاق، از این ابزار و مدیوم استفاده کنیم؟

پیدایش و شکل‌گیری آثار هنری نیازمند مناسب‌ها و فرصت‌هایی است. مناسب‌هایی که فضای عرضه را می‌گشایند تا آثار، مخاطبین خود را پیدا کنند. یک مسابقه می‌تواند چنین فرصتی باشد. صحبت از ارزش‌گذاری و میزان اهمیت نیست، مسئله قدردانی از آثار و رویکردی است که شنوایی ما را برمی‌انگیزند و ادراک تازه‌ای از جهان پُرصد را در ما شکل می‌دهند. امیدوارم این مسابقه، که در بزرگداشت یک آهنگساز زود در گذشته است، اقدامی باشد برای گسترش هنری که در آن می‌توان زیست و می‌توان در آن تأمل نمود و در توسعه و تحول آن کوشید.

یو آخیم هاینتز

تابستان ۱۳۹۵ هانوفر

مسابقه بین آهنگسازان موسیقی الکتروآکوستیک؟ در ایران؟ برای چی؟ که چی بشه؟

می توان تصور کرد، که این سؤال‌ها از طرف کسی که خودش در زمینه موسیقی الکتروآکوستیک و فعال نباشد، و یا تا به حال با این ژانر موسیقی تماس نداشته و آن را نشناسد، مطرح شوند. البته می توان نیز تصور نمود، که کسی با وجود آشنایی و تصور قبلی با آثار موسیقی الکتروآکوستیک، و یا بعد از شنیدن در بار اول همه همین سؤالات را مطرح کند. به هر صورت و به هر نحو، فرار از جواب به آنها، مشکلی را حل نمی کند. برای سؤال جدی لازم است جوابی جدی ارائه نمود. اولین قدم در این راه می تواند این باشد، که آیا سؤال «که چی بشه؟» را نمی توان در مورد هر شاخه و اثر هنری دیگر نیز مطرح کرد؟ و آیا با این الفاظ مطرح نمودن سؤال مذکور، از قبل راه جواب به آن را طولانی و دشوار نکرد و گاهی هم حتی مسدود نمی کند؟ آیا به جای اینکه از ابتدا بدون جستجو و یافتن جوابی که مطرح کردن کل تاریخ تمدن را ملزم می شود، می توان همین سؤال را به نحوی مطرح کرد که در جواب آن بتوان به آن، مشخصاً با تکیه بر خود اثر و یا آثار مورد سؤال جواب داد؟ این بدان معنی و به این منظور نیست، که الزام پیگیری و بررسی رابطه‌ی عمومی بین هنر و آثار هنری در بستر تاریخ نفی شود؛ آن نیز به جای خود!، بلکه محدودی این متن نیز انتخاب راه دوم را ایجاب می کند. در صورت اتحاد نظر در اینکه هر عصری، هنر و آثار هنری مناسب و متناسب با شرایط همان عصر را تولید و به مرحله خلق آنها می کشاند، می توان سؤال مورد بحث را این طور بیان نمود: چه وضعیت عمومی اجتماعی در عصر حاضر موجب گرایش بخشی - خصوصاً - از نسل آهنگسازان جوان به موسیقی الکتروآکوستیک شده است؟ یعنی به جای طرح این سؤال «که چی بشه؟»، همین سؤال اینطور مطرح می شد، که «چی نمی شد؟» اگر در میان آهنگسازان ایرانی، کسی خود را با ساختن آثاری در ژانر موسیقی الکتروآکوستیک مشغول نمی کرد؟ این مشغولیت تنها مسئله‌ی شخصی آهنگساز نیست، همان طور که در بعضی اثر هنری، در عین اینکه نقش شخص و شخصیت فردی آهنگساز محوری است، آیا نقش شرایط عمومی حاکم در جامعه نیز از چنین اهمیتی برخوردار نیست؟ آیا می توان وجود یک اثر هنری را بدون در نظر گرفتن معادلات هر چند پیچیده‌ی تبادل «اثری» بین شخص هنرمند و محیط زندگی شخصی و اجتماعی وی، بدون در نظر داشتن تأثیر آموخته‌ها و تجربیات و خاطرات تلخ و شیرین خالق آن تصور نمود؟ اگر حقانیت طرح این سؤال در مورد آثار هنری مربوط به دوران گذشته بدیهی باشد، چرا این حقانیت شامل حال موسیقی الکتروآکوستیک نشود؟ و اگر تا به حال هر اثر موسیقی، آن بخش از ندای انسان از اعماق وجودش را، که از طریق دیگری قابل بیان نبوده، با کمک ابزارها و ماتریال خاص مورد استفاده در ساخت آن اثر، با هم عصران خود در میان گزارد، چرا از همین پیش در مورد شناخت موسیقی الکتروآکوستیک کمک نگیری؟ چگونه است که در جامعه‌ی معاصر ایران، نسبت به دوران نیم قرن گذشته که - به غلط یا درست - با تیر «زندگی سستی» مزین شده، عادات و شرایط زندگی روزمره در اکثر قریب به اتفاق زمینه‌ها دگرگون و گاهی زیرورو شده، چه در زمینه اقتصاد و سیاست، معماری شهرسازی و اماکن مسکونی، امکانات و وسایل ترافیک دور و نزدیک، اتاق و اتاقه و لوازم خانه و آشپزخانه و ... پس چه دلیلی می تواند قانع کننده باشد، که در مورد عادات شنیداری در زمینه موسیقی، هنوز و تنها به همان نیم قرن گذشته قناعت شود؟ در اینجا صحبت در مورد سلیقه‌ی شخصی نیست، نتیجه‌ی محدود کردن تماس و کنجکاو‌ی تنها به یک ژانر موسیقی که فقط بر اساس عادات شنیداری معمول و از پیش تعیین شده باشد، بستن گوش به ندایی است که آهنگسازان موسیقی الکتروآکوستیک از طریق آن در آثار خود، به جای صامت تسلیم شدن به وضعیت حاکم در فضای «مجازی» دیجیتال، به این تکنولوژی بیان موسیقایی می بخشند. پس دیگر در انتظار چه باید ماند؟ برگزاری این مسابقه قدیمی بی سابقه است در راه به گوش رساندن و در میان گزاردن آثار نسل جوانی، که بدین وسیله از عصری حکایت می کنند، که بدون این موسیقی، بخشی از واقعیت عینی و ذهنی آن الکن می ماند.

محسن میرمهدی

تابستان ۱۳۹۵ برلین

A Competition for electroacoustic music composers? in Iran? Why? What for?

One can imagine others asking such questions if they have never been active in, or even heard of, electroacoustic music. Indeed, even those familiar with this genre of music, or those who might have heard it for the first time, may still be curious to know why. Whatever the case, running away from these questions does not make them go away. Serious questions demand serious answers. The first step to this is that one can ask "So what?" of any field in the Arts. And does not expressing the question in such terms not make the path to the true answer more challenging, possibly even impossible? However, can one answer this question by focusing on the artwork itself, rather than resorting to solutions that necessitate the consideration of the full history of civilization? This does not mean to underestimate the importance of questioning the general connection of art and artworks in the context/bedrock of history - that's already granted. However, the limited space here necessitates the latter approach. If we agree that every work of art is a reflection of the attributes of its own era to aid in its creation, we can rephrase the question at hand as: What general social circumstances have drawn such a considerable number of the new generation of composers - especially the younger ones - towards electroacoustic music? This means instead of asking "So what?", we could ask "So What Wouldn't Be" if no one amongst Iranian composers was interested in composing in this genre? Being engaged in this genre is not just a matter of the composer's personal concern. Are the factors that govern our Society not just as central? Can we imagine a piece of art without considering the exchange of synergies between the artist and his social and personal environment, and without the influences of the creator's life experiences and bitter-sweet memories? If it is indisputable to ask this of the arts of past eras, why can it not be asked of electroacoustic music? And if every piece of music reflects its creator's call to the depth of his soul - which cannot be expressed in any other way - and shares it with his contemporaries using the tools and special materials used in the piece, why can this perspective not help us to get to know electroacoustic music?

How is it that today's Iranian society, relative to the "traditional way of life" of 50 years ago, has been overhauled by architecture, housing and civil services, household goods, transportation, technology, etc., and yet it is still content on its listening habits of those bygone eras for its music? So why should we rely on the same old listening habits from half a century ago? Personal taste is not the point of discussion here. Sticking to the type of music one is used to and not being curious to discover other forms of music, is tantamount to blocking one's ears to the efforts of a generation of electroacoustic composers who are giving musical expression to the digital world of our era, rather than just submitting to it. So what should one wait for? This competition is a great step towards enabling the music of a generation of young composers be heard and tell the story of an era that without this music, aspects of its objective and subjective reality would remain speechless.

Mohsen Mirmehdi

Summer 2016 Berlin

Yarava, to live for music

Yarava Music Group was founded in 2001 by Mehdi Jalali and his classmate Ebrahim Allahyari. This group is active in various fields of music from small ensembles to large orchestras and is supported by private donors. Musical diversity is the core of the focus for Yarava's activities. Although the Iranian traditional music acts as a cultural background for Yarava, But love of contemporary music leads mostly 20 to 30-year-old Yarava Music Group members to live for music and have a special and musical language. For Mehdi Jalali and his friends, there are absolutely no borders for cultural exchange and musical goals and sharing this experience to their public is a high priority. Yarava is definitely a pearl in Iran's contemporary art's scene.

Susanne Zapf

Spring 2016 Berlin

Yarava, Ein Leben für die Musik

Die Yarava Music Group wurde 2001 von Mehdi Jalali und seinem Studienfreund Ebrahim Allahyari gegründet. Das Ensemble, welches in verschiedensten Besetzungen, von intimer Kammermusik bis hin zum großen Orchester auftritt, kann dank privater Sponsoren zahlreiche Seminare, Konzerte und Workshops verwirklichen. In all diesen Veranstaltungen steht die Vielfalt der Musik im Mittelpunkt. So ist die Traditionelle Musik zwar kultureller Hintergrund, doch die Liebe zu allem Neuen führt die jungen Menschen, die zwischen 20 und 30 Jahre alt sind, zu einem Leben für die Musik mit einer ganz eigenen, besonderen Tonsprache. Für Mehdi Jalali und seine Kollegen gibt es keine Grenzen in der Musik und auch im kulturellen Austausch. Diese Erfahrung an das Publikum heranzutragen, ist ihnen besonders wichtig. Somit ist die Yarava Music Group eine Perle in der iranischen zeitgenössischen Kunst.

Susanne Zapf

Frühling 2016 Berlin

مراسم اهدای جوایز نخستین دوره جایزه ی رضا کروویان در فرهنگسرای ارسباران
از راست: شاهرخ خواجهنوری، مادر رضا کروویان، جمشید مرادیان، گلاره سلیمانی لواسانی، ماهور پورمقدم و آسو کزادی
(عکس: مهدی دولتی)

11th annual Reza Korouian Award ceremony at Arasbaran Cultural Center.
From right: Shahrakh Khajenouri, Reza Koroujan's Mother, Jamshid Moradian, Gelareh Soleimani Lavasani, Mahoor Pourmoghaddam and Aso Kohzadi (Photo: Mehdi Dolati)



مراسم اهدای جوایز نخستین دوره جایزه ی رضا کروویان در فرهنگسرای ارسباران
از راست: بهرنگ شکریان، احسان بنی علیا و میلاد باقری (عکس: مهدی دولتی)

11th annual Reza Korouian Award ceremony at Arasbaran Cultural Center.
From right: Behrang Shokrian, Ehsan Banitaba, Milad Bagheri (Photo: Mehdi Dolati)



نشست تخصصی هیئت داوران و برگزیدگان نخستین دوره جایزه ی رضا کروویان در آموزشگاه موسیقی سروش
از راست: یو آخیم هاینس، آرسالان عابدیان، مهدی جلالی، مهدی بهبودی، میلاد باقری، آسو کزادی و ماهور پورمقدم (عکس: مهدی دولتی)

Podiums discussion including jury members and the elected composers of the 11th annual Reza Korouian Award at Soroush Music School.
From right: Joachim Heintz, Arsalan Abedian, Mehdi Jalali, Mehdi Behbudi, Milad Bagheri, Aso Kohzadi and Mahoor Pourmoghaddam (Photo: Mehdi Dolati)



یار آوا؛ زیستن برای موسیقی

گروه موسیقی یار آوا در سال ۱۳۸۰ توسط مهدی جلالی و هم کلاسی اش، ابراهیم الهیاری تشکیل شد. این گروه که به صورت آنسامبل های مختلف، از موسیقی مجلسی گرفته تا ارکستر بزرگ را روی صحنه می برد، به یاری حامیان مالی خصوصی، در برگزاری کنسرت ها و کارگروه ها و سمینارهای متعدد نیز فعالیت می کند. در تمامی این برنامه ها تنوع موسیقی در کانون توجه قرار دارد. و گرچه موسیقی سنتی پس زمینه ای فرهنگی می باشد، اما عشق به موسیقی نو، جوانان عمدتاً بین بیست تا سی ساله ی یار آوا بی راهه زیستن برای موسیقی با زبانی آهنگین و ویژه ی خود سوق می دهد. برای مهدی جلالی و دوستانش در موسیقی و برای تبادل فرهنگی، مرزی در کار نیست و در میان گذاشتن این تجربه با مخاطبان، برایشان اهمیت والایی دارد. با این اوصاف، گروه موسیقی یار آوا مرواریدی است در صحنه ی هنر معاصر ایران.

سوزان زاپف
بهار ۱۳۹۵ برلین



1. Into the Black hole Ehsan Banitaba (Tehran, 1985)

He graduated from Amirkabir University of Technology in 2009 with a bachelor of science in civil engineering. His first experiences with music started early in his life with getting to know piano and guitar by himself. His first encounter with electronic music was Alireza Mashayekhi's music and he continued his interest with research and translating different books on softwares in the fields of electronic music and sound engineering and has composed some works in this domain experimentally. His piece "Into the Black hole" is one of the selected works of the "Rēza Korourian Award (2016)".

Into the Black hole

This piece consists of two intertwined episodes: The first episode is from the beginning of the piece to the fourth minute and the second episode is from the fourth minute to the end of the piece. The first one is a colorful ambience (Regarding the use of atmospheric timbres and musical material used here) and has a vivid quality (from sound combinations and mixing point of view). This section has two themes, reminding the classical form of sonata. The first theme has an apparent similarity to the style and tone color of the main melody in Korourian's piece, "Thereminized" and this is the reason I call it "Thereminized vibration". The second theme with its different atmosphere and minimalistic quality comes as an answer and a meaningful counterpoint to the first and is presented by electric guitar. The presence of these two takes us to the first part of a musical journey toward a black hole. In the second episode, we have gotten closer to the black hole's event horizon and it is time for time to stop and it is time for vanishing the meaning of the material and pass through another world. A place in which, we face melting the mind, consciousness and all the meanings into the inexistence. The piece finally culminates in its climax with a big bell sound (reminding Korourian's Bells) and enters the other world; it might be a new breath in a new ecosystem.

I can say that this piece is based on the same perceptual space similar to Korourian's "Space Men". Apart from the similar images that these two pieces bring to listener's mind, the similarities in sound materials and composer's points of view, demonstrate the deep mental connections in these works.

Ehsan Banitaba

۱. به سوی سیاه‌چاله
احسان بنی‌طبا (تهران، ۱۳۶۴)

او فارغ‌التحصیل رشته مهندسی عمران از دانشگاه پلی‌تکنیک تهران در سال ۱۳۸۸ است. موسیقی را از کودکی به صورت خودآموز با سازهای پیانو و گیتار آغاز کرده است. آشنایی او با موسیقی الکترونیک، از طریق آثار علیرضا مشایخی صورت گرفته و در ادامه، ضمن تحقیق و ترجمه کتاب‌هایی در زمینه‌ی نرم افزارهای موسیقی الکترونیک و صداپردازی، در این شاخه به خلق آثاری به صورت تجربی پرداخته است. اثر وی با عنوان «به سوی سیاه‌چاله» به عنوان یکی از قطعات برگزیده‌ی «جایزه‌ی رضا کروریان (۱۳۹۵)» شناخته شده است.

به سوی سیاه‌چاله

این اثر شامل دو اپیزود در هم تنیده است: اپیزود اول از ابتدا تا دقیقه‌ی چهارم و اپیزود دوم از دقیقه‌ی چهارم تا انتهای قطعه. اپیزود اول، شامل یک آمینت و فضا سازی رنگارنگ (از لحاظ تمبرهای تنفسی و مصالح موسیقایی مورد استفاده) و پویا (از لحاظ ادغام و میکس) به همراه دو تم اصلی آن (با نگاهی به فرم سونات) می‌باشد. تم اول شباهت بسیاری با لحن و رنگ صوتی ملودی اصلی آهنگ «ترمینی» کروریان دارد و بدین جهت آن را «ارتعاش ترمینی» نامگذاری می‌کنم. تم دوم در هم‌نوایی، پاسخ و کنترپوانی معنادار با تم اول شکل می‌گیرد و از گیتار الکتریک جاری می‌شود، با لحنی متفاوت و نوایی مینیمال. حضور این هر دو در ماحصل کار، بخش نخست تجربه‌ی سفری باشد موسیقایی به سوی یک سیاه‌چاله. در اپیزود دوم دیگر به افق رویداد «سیاه‌چاله» نزدیک شده‌ایم و زمان توقف زمان و از بین رفتن مفهوم ماده و گذار به دنیایی دیگر فرا رسیده است. جایی که شاهد حل شدن ذهن و آگاهی و تمامی مفاهیم در عدم هستیم. قطعه در نهایت در نقطه‌ی اوجی با ناوخته شدن ناقوس بزرگ (با یادی از ناقوس‌های کروریان)، به دنیایی دیگر ورود می‌کند و شاید شروع تنفسی دوباره در اکوسیستمی جدید باشد.

می‌توان گفت این اثر ملهم از همان فضای ادراکی ست که موجب خلق موسیقی «آدم‌های فضایی» رضا کروریان (و غالب آثار دیگر او) شده است. جزایم‌هایی مشابه که این دو اثر در فضای ذهنی مخاطب تداعی می‌کنند، همسانی خصلت مصالح صوتی و نوع نگاه آهنگساز به موسیقی الکترونیک، نشان از همبستگی‌های عمیق روانی این آثار دارد.

احسان بنی‌طبا

۲. جهانی دیگر

ماهور پورمقدم (تنکابن، ۱۳۶۹)

ماهور پورمقدم فارغ‌التحصیل رشته‌ی موسیقی ایرانی از دانشکده‌ی هنر و معماری دانشگاه آزاد در مقطع کارشناسی است. وی موسیقی را با ساز سه‌تار از هفت‌سالگی شروع کرد، چهار سال بعد به علت علاقه به ویلن، فرآگیری این ساز را نزد مرزده جهانگیری آغاز کرد و هم‌زمان به یادگیری صداسازی و آواز ایرانی پرداخت. همچنین مدتی در کنار آواز ایرانی ساز کمانچه را نیز نزد اساتیدی چون اردشیر کامکار، داوود گنجهای و محمد مقدسی آموخت و از محضر اساتیدی چون حمیدرضا نوربخش، نغمه غلامی و کیوان ساکت بهره برد. پورمقدم هارمونی، فرم و کنترپوان را نزد وارطان ساهاکیان و محمد تقضلی آموخت. وی از سال ۱۳۹۴ آهنگسازی، موسیقی معاصر و موسیقی الکترونیک و نیز دامپن مصادق کنجانی آغاز کرده است. اثر وی با عنوان «جهانی دیگر» به مقام دوم «جایزه‌ی رضا کرووریان» (۱۳۹۵)، نائل شد.

جهانی دیگر

آن‌دم که نوایی از جان در شعور و آگاهی (من) شکل می‌گیرد، وسوسه و شوری در وجود آهنگ‌ها و سروده‌ها در قالب موزون و ناموزون، از درون رقص کنان شکل می‌گیرد و جان می‌یابد. گاه این سروده‌ها، آشنای قدیمی، گاه نجوایی سردرگم از قالب تن و روح، خود می‌نمایاند. هرچند که ممکن است این آشنا، متعارف نباشد. صداست که وجودم را به نزدیکی با خود فرا می‌خواند و «جهانی دیگر» شکل می‌گیرد.

ماهور پورمقدم



2. Another World

Mahoor Pourmoghdam (Tonekabon, 1990)

She graduated with a bachelor of music in Iranian traditional music from the Azad University, art and architecture faculty. Pourmoghdam started learning music from the age of seven with Setar and after four years started taking violin lessons with Mojdeh Jahangiri and also at the same time took Iranian traditional singing courses. In addition to Iranian traditional singing, she also learned Kamancheh for a while with Ardeshtir Kamkar, Davoud Ganjei and Mohammad Moghaddasi. Her other teachers include Hamidreza Nourbakhsh, Naghme Gholami and Kayvan Saket. Pourmoghdam learned harmony with Vartan Sahakian and Mohammad Reza Tafazzoli and since 2015, has been taking contemporary and electronic music lessons with Amir Sadeghi Konjani. Her piece "Another Word" won the second prize of the "Reza Korourian Award (2016)".

Another World

The moment that a tune springs in my consciousness, a seductive temptation emerges in me, like dancing melodies and chants inside my soul, rhythmic and unrhythmic. Sometimes these tunes are old memories and sometimes a confused melody from inside the corpus and soul. However, these memories might not look familiar. It is the sound that calls upon my existence to its own and "another world" is being born.

Mahoor Pourmoghdam

۳. در سوگ روستا می‌گریه شهر

به‌رنگ شکریان (تهران، ۱۳۶۸)

وی فارغ‌التحصیل رشته‌ی مهندسی شیمی از دانشگاه شریف در سال ۱۳۹۲ است. موسیقی را از بیست سالگی با یادگیری ساز گیتار الکتریک نزد همایون مجدزاده آغاز کرد. دوره‌ی صدابرداری خانه‌ی موسیقی ایران را در سال ۱۳۹۰ گذراند و از سال ۱۳۹۴ در کلاس‌های آهنگسازی موسیقی الکترونیک کیاوش صاحب‌نسق شرکت کرده‌است. اثر وی با عنوان «در سوگ روستا می‌گریه شهر» به عنوان یکی از قطعات برگزیده‌ی «جایزه‌ی رضا کرووریان» (۱۳۹۵)، شناخته شده‌است.

در سوگ روستا می‌گریه شهر

این قطعه همانطور که از اسم آن برمی‌آید فضایی پر تنش و اعتراض دارد. مرثیه‌ای است که از زمان یک ابرشهر برای یک روستا خوانده می‌شود. در این اثر اندکی از صداهایی که شبیه ضبط کرده‌ام، مثل زنگوله‌ها، جلدای جیر جیرک، صداهای پس‌زمینه‌ی شهری مثل صدای داخل تونل‌ها یا پله‌های برقی و... استفاده شده‌است؛ اما از آنجایی که به دنبال ساخت یک اثر کانکریست یا اشاره‌ای مستقیم به فضاهای این چنینی نبودم، تأکید اصلی بر صداهای الکترونیک و روند پیشرفت و تغییر آنهاست و به شیوه‌های گوناگون سعی در اشاره به فضای یک ابرشهر و تصویرسازی هنرهای آن داشته‌ام.

به‌رنگ شکریان



3. Requiem for a Village by Metropolitan

Behrang Shokrian (Tehran, 1990)

He graduated from Sharif University of Technology with a bachelor of science in chemistry. Shokrian started his musical lessons at the age of 20 with Electric Guitar by Homayoun Majdazadeh. He took a course on sound engineering in 2012 in "Iran Music House", and since 2015 has been taking electronic music composition lessons with Kiawasch Saheb Nassagh. His piece "Requiem for a Village by Metropolitan" is one of the selected works of the "Reza Korourian Award (2016)".

Requiem for a Village by Metropolitan

As its name suggests, the piece has a tense and protesting quality. This piece is a requiem for a village by a metropolitan. I have used some materials which I have recorded myself such as bells, crickets, ambience of a city such as tunnels and escalators. However as I did not have any intention to make a concrete piece or referring directly to such sonic objects. I put the emphasis on the electronic sounds and their changing and developing process. I tried in different ways to indicate on the atmosphere of a metropolitan and to illustrate it in an abstract way.

Behrang Shokrian

4. Isolated Room

Maryam Sirvan (Roudsar, 1986), Milad Bagheri (Bandar-e Anzali, 1984)

Sirvan is graduated from Gilan University with a degree in law and is a singer and a flute player. Bagheri plays the piano and is graduated from Gilan University with a bachelor of science in electronic engineering. Sirvan and Bagheri founded the experimental electronic music group "Num" in 2010 in Rasht. The music of this group is a combination of human's voice, ambient and electronic sounds and expression of personal experiences and feelings. Their piece "Isolated Room" is one of the selected works of the "Reza Korounian Award (2016)".

Isolated Room

This piece is inspired from the solitude of the contemporary human in his safe zone and far from his society. It comes from daily routines and the feeling of being forgotten. It is the confrontation between the outer world's dazzling speed and inner world's tediousness. "Isolated Room" is a piece from human voice, ambient sounds, recorder, percussion instruments and electronic sounds. The ambient sounds are recorded and have been processed and manipulated with computer. Recorder and percussion instruments are gone through the same process. The main point of focus on composing this piece is human's voice, which has gone through a microphone to the modular synthesizer and after being processed in synthesizer sent to a sound compressor and again to the computer for further processes. It finally gets an instrument-like quality which is a room for singer to improvise. Using the same method, the human voice is used as an electronic pad to make textures. The rest of the sounds, like rhythm-shaping percussions, pads and bass lines, etc. are also generated, processed and effected with computer.

Milad Bagheri - Maryam Sirvan



۴. اتاق ایزوله

مریم سیروان (رودسر، ۱۳۶۵)، میلاد باقری (بندر انزلی، ۱۳۶۳)

سیروان نوازنده فلوت و خواننده می‌باشد. وی فارغ‌التحصیل رشته حقوق در مقطع کارشناسی در سال ۱۳۸۷ از دانشگاه گیلان است. باقری نوازنده پیانو و فارغ‌التحصیل رشته مهندسی الکترونیک در مقطع کارشناسی در سال ۱۳۸۶ از دانشگاه گیلان می‌باشد. سیروان و باقری با تشکیل گروه موسیقی «نام» در سال ۱۳۸۹ در رشت، فعالیت در زمینه موسیقی الکترونیک را آغاز کردند. موسیقی این گروه که یک گروه موسیقی الکترونیک تجربه گراست، ترکیبی است از صدای انسان، اصوات محیطی و الکترونیک، بیان و انتقال تجربیات درونی و احساسات شخصی. اثر مشترک گروه موسیقی «نام» با عنوان «اتاق ایزوله» به عنوان یکی از قطعات برگزیده «جایزه رضا کروریان (۱۳۹۵)» شناخته شده است.

اتاق ایزوله

اثریست برگرفته از تنهایی انسان معاصر در محدوده امن و به دور از اجتماع خویش. برگرفته از روزمرگی است و احساس فراموش شدگی. تقابل سرعت سرسام آور دنیای بیرون و سکون دنیای درون است. «اتاق ایزوله» قطعه‌ایست برای صدای انسان، اصوات محیطی، فلوت ریکوردر، سازهای کوبه‌ای و اصوات الکترونیک.

اصوات محیطی ضبط و سپس توسط کامپیوتر پردازش و افکت گذاری شده‌اند. این روند برای سازهای کوبه‌ای و فلوت ریکوردر در اتاق ضبط نیز اتفاق افتاده است. بخش عمده تمرکز بر شکل‌گیری این قطعه، بر روی صدای انسان است، که از طریق میکروفون به سینتی‌سایزر مازولار ارسال شده و پس از پردازش در سینتی‌سایزر به کمپرسور صدا و سپس جهت پردازش دوباره، به کامپیوتر فرستاده شده تا ماهیتی شبیه ساز پیدا کرده و خواننده بتواند به بداهه‌خوانی بپردازد. همچنین به کمک همین روش از صدای انسان به عنوان مکمل پد الکترونیک جهت ایجاد بافت استفاده شده است. سایر اصوات از جمله سازهای کوبه‌ای تشکیل دهنده پایه ریتم، پد، خطوط باس و غیره نیز با استفاده از کامپیوتر تولید، پردازش و افکت گذاری شده‌اند.

میلاد باقری - مریم سیروان

5. La Speranza Della Primavera

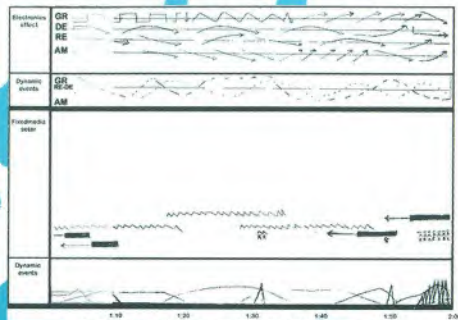
Gelareh Soleimani Lavasani (Proggia, 1976)

She is a Setar player and a multimedia composer. Her acquaintance with music started with Setar lessons by Dariush Talae and Masoud Shoari. Soleimani learned music theory and composition in the classes of Mostafa Kamal Pourtorab, Farhad Fakhreddini and Farid Qmran. After graduating from Azad University with a bachelor of music, she left Iran in 2005 to continue her studies in Italy, in the Luigi Cherubini Conservatory and graduated with a master's and diploma degree in Electronic music with the highest notes. Her teachers in those years include Alfonso Belfiore, Marco Ligabue and Roberto Neri. Her electroacoustic and multimedia works have been performed in different festivals and museums. Her piece "La Speranza Della Primavera" (Waiting for the spring) won the third prize of the "Reza Korourian Award (2016)".

La Speranza Della Primavera

Flowers, trees, earth, wind, soil, water and the wishes' tunes, are all waiting for the spring. The human, searching for this spring, wandered around the alleys of the seasons, one by one, breath by breath. Alas, sometimes, the spring's call won't be heard in any river's sound. This piece is only made of Setar sounds. Changes have been applied to the nature of Setar's sound, using different techniques such as granular synthesis and amplitude modulation. The piece is made up of 179 small parts. The main idea of the piece is based on "Nothingness philosophy of mind". Movement and climax for "nothing" and toward "nothing". Based on this, we hear constant melodies shifting toward a dead sound, a still life or better to say an ocean of silence and solitude, hoping for spring...

Gelareh Soleimani Lavasani



La Speranza Della Primavera: Gelareh Soleimani Lavasani



۵. در انتظار بهار

گلاره سلیمانی لواسانی (پروجا، ۱۳۵۵)

وی مدرس سه تار و آهنگساز مولتی مدیا است. فراگیری موسیقی را با سازه سه تار نزد داریوش طلایی و مسعود شعاری آغاز کرد. مبادی تئوری، کنترپوان و آهنگسازی را از اساتید ایرانی همچون مصطفی کمال پور تراب، فرهاد فخرالدینی و فرید عمران آموخت. پس از پایان تحصیلات موسیقی در دانشگاه هنر و معماری تهران، از سال ۱۳۸۴ برای ادامه تحصیل به ایتالیا (فلورانس) بازگشت و در کنسرواتوار لوییجی کروچینی موفق به اخذ دیپلم و فوق لیسانس موسیقی الکترونیک با بالاترین نمره شد. اساتید او در این دوره آلفونسو بلفیوره، «مارکو لیگابو» و «روبرتو نری» بودند. آثار او در زمینه آهنگسازی موسیقی الکتروآکوستیک و مولتی مدیا در بسیاری از فستیوال‌ها و موزه‌ها اجرا و به نمایش گذاشته شده‌اند. اثر وی با عنوان «در انتظار بهار» به مقام سوم «جایزه می‌رضا کروریان» (۱۳۹۵)، نائل شد.

در انتظار بهار

گلها، درختان، زمین، آسمان، باد، خاک، آب و ترنم آرزوها، همگی بهار را در انتظار نشسته‌اند. انسان در جستجوی این بهار، کوچه پس کوچه‌های فصل‌ها را یک به یک، پیچ به پیچ، نفس به نفس ورق زده. افسوس، گاهی آوای بهار در هیاهوی هیچ رودی شنیده نمی‌شود. این قطعه، تنها از صدای سازه سه تار ساخته شده و از ۱۷۹ قسمت کوچک تشکیل شده است. توسط تکنیک‌های مختلفی از جمله: مدولاسیون دامنه (AM) و سنتز دایمی تغییراتی در ماهیت صدای سه تار ایجاد شده است. ایده‌ی اصلی این اثر بر پایه‌ی فلسفه‌ی ذهنی هیچ است. حرکت و اوج برای هیچ و به سوی هیچ. به همین سبب، پایی ملودی‌هایی شنیده می‌شوند که به سمت یک صدای مرده، یک طبیعت بی‌جان یا بهتر بگویم یک اقیانوس سکوت و تنهایی سوق پیدامی کنند؛ در آرزوی بهار...

گلاره سلیمانی

۶. کارگاه خلقت

بابک بادیعی (تهران، ۱۳۶۰)

اثر وی با عنوان «کارگاه خلقت» به عنوان یکی از قطعات برگزیده جایزه رضا کروریان (۱۳۹۵)، شناخته شده است. (بیوگرافی ایشان، به درخواست خودشان نوشته نشده است).

کارگاه خلقت

علاقه به صداگیری های غیر معمول از ساز در زمانه ی ماز یاد است. کسانی که به موسیقی نو گرایش دارند، دوست دارند صداهای جدید بسازند. تمرین های تجربی من برای این اثر از همین جاشروع شد؛ تولید صداهای افکتیو از سازها، انگشت گذاری و دمیدن متفاوت در فلویت، مالش های بیش از حد روی سیم تار، نا کوکی یا ضرب های انگشت روی نی و... کم کم صدای اشیاء و محیط اضافه شد و موسیقی اریک ساتی و تغییرات و تلفیق اصوات پیش بینی شده و پیش بینی نشده. کارگاه خلقت می تواند تصور شنیداری از کارگاهی باشد که بشر در آن خلق می شود. تصور شنیداری صداهای درون و اطراف این کارگاه در طول شبانه روز و در فصل ها و شرایط آب و هوایی مختلف. ولی به اعتقاد نگارنده مهمتر از این تصورات آن است که اینگونه آثار بتواند گوشه ای از عادت دهد که هر صدای هنجار یا ناهنجاری که در زندگی روزمره می شنویم، به عنوان یک اثر هنری بپذیریم.

بابک بادیعی



6. Creation Manufactory Babak Badii (Tehran, 1981)

His piece "Creation Manufactory" is one of the selected works of the "Reza Korourian Award (2016)". (Due to the composer's decision, his biography is not written).

Creation Manufactory

Nowadays the enthusiasm for finding new sounds from the instruments is increasing. Those who stand for new music, also like to create new sounds. My experiments for this piece started from this point, making new sound effects from the instruments. Different fingerings and different ways of blowing in the Bassoon, different touches on the strings of Tar, being out of tune or hitting the holes while playing Nay and etc. Eventually I added some sounds from the found objects and environment, the music of Eric Satie, changing and mixing predicted and unpredicted sounds. "Creation Manufactory" can be a sonic imagination of a studio that mankind is created in it. Sonic imagination of sounds inside and around this factory through day and night and through the seasons and different climates. The matter is, in my opinion, how we get our ears to listen to these or any sounds through our daily life, and try to accept them as a work of art.

Babak Badii



۷. انگاره

آسوکهرزادی (تهران، ۱۳۶۱)

موسیقی را با ساز ویلن از هشت سالگی آغاز کرد و موفق به دریافت رتبه ی اول نوازندگی ویلن در جشنواره ی موسیقی فجر سال ۱۳۷۳ و رتبه ی دوم در همان جشنواره در سال ۱۳۷۴ شد. آمانید وین "اوجزاده هاشمی" و سهیل دهیسی بودند. کهرزادی تحصیلات موسیقی خود را به صورت آکادمیک در دانشگاه سوری تهران در مقطع کارشناسی ادامه داد و در ادامه کارشناسی ارشد آهنگسازی را از دانشگاه هنر تهران به هرام جایزه ی بهترین پایان نامه ی موسیقی از طرف آن دانشگاه دریافت کرد و برای ادامه ی تحصیل راهی هلند شد. در سال ۱۳۸۷ کارشناسی ارشد موسیقی الکترونیک خود را از کنسرواتوار سلطنتی لاهه ی هلند دریافت کرد. تعدادی از آثار او در ایران، هلند و اسپانیا اجرا شده و یک قطعه ی ارکسترال از او در آلبوم «کاشفان فروتن فردا» در سال ۱۳۹۴ توسط نشر «آواخورشید» منتشر شده است. آمانید آهنگسازی او در ایران، هوشیار خیام، کیاوش صاحب نسق و شاهرخ خواجهمنوی بودند. وی در هلند آهنگسازی را تحت نظر آکیس ترلار و «بیجار دیرت» آموخت. اثر وی با عنوان «انگار» به مقام نخست «جایزه ی رضا کروریان» (۱۳۹۵)، نائل شد.

انگار

این قطعه بر اساس ایده ی «سیاه مشق» شکل گرفته که در آن خطوط صفحه را از حروف و کلمات بر (سیاه) می کنند. این تکنیک در ابتدا تمرینی جهت گرم کردن دست خطوط بوده و بعدها به دلیل زیبایی خاص خود به سبکی مستقل در هنر خطاطی تبدیل شده است. قطعه از بخش های مستقل از هم تشکیل شده که هر یک می تواند انگاره ای باشند از بخشی کامل و مستقل. صداهای «انگار» متشکل است از صداهای ضبط شده ی نوشتن با مالدو خطاطی با قلم خوش نویسی که هم به صورت پردازش شده و هم به شکل همان صدای اولیه ارائه شده اند. از دیگر مصالح صوتی اثر می توان به صدای گفتار و خوانش، و نیز صدای ضبط شده از کارخانه ی کاغذسازی که به صورت محدود در قطعه مورد استفاده قرار گرفته است، اشاره کرد. در قسمتی از اثر از آب به عنوان فیلتر طبیعی صدا استفاده شده، به این صورت که بخشی از قطعه از بلندگو بخش و همزمان با میکروفون هیدروفون در داخل آب ضبط شده است. در بخشی از اثر قسمتی از شعر احمد شاملو شنیده می شود که بر روی یکی از گوشه های موسیقی دستگاهی ایران خوانده شده است.

آسوکهرزادی



Engareh: Aso Kohzadi



Engareh: Aso Kohzadi

7. Engareh

Aso Kohzadi (Tehran, 1982)

She started her music training at the age of eight and won the first prize in Fajr Festival in 1994 and the second prize the next year. Her violin teachers were Javad Hashemi and Soheil Dehbasti. Kohzadi graduated from Soureh University with her bachelor's degree in music and with a master's degree in music from Tehran University of Art with the highest honors. She moved to Netherlands to continue her studies and graduated with a master's degree in Electronic music from the Royal Conservatory of the Hague. Her pieces are performed in Iran, Netherlands and Spain and one of her pieces is published in a collection (2015) by "Ava-Khorshid" publication in Iran. Her composition teachers in Iran included Hooshyar Khayyam, Kiawasch Saheb Nassagh and Shahrokh Khajenouri. Kohzadi studied composition with Kees Tazelaar and Richard Barrett in Netherlands. Her piece "Engareh" won the first prize of the "Reza Korourian Award (2016)".

Engareh

This piece is formed on the idea of a Persian calligraphy technique, called "Siah Mashq" (Literally "Black Practice") in which the calligrapher fills the page with words and alphabet the way it is almost black. This has been an exercise for the calligrapher to warm up the hand at first, but eventually has turned into an independent style of calligraphy because of its peculiar beauty. The piece is made up of different portions that each one of them can be a sketch (Engareh) which is completely independent on its own. The sound materials in this piece include the sounds of a calligraphy pen (quill) on the paper which is used both processed and original in the piece. Recorded ambient sounds of a paper factory, that have been used limited in this work, are other sound sources. In some parts of the piece, the water has been used as a natural filter, using a hydrophone microphone to record some parts of the work inside the water while it is played through loudspeakers outside the water. In addition to these, one can hear Ahmad Shamlou's voice reciting his poetry on an Iranian traditional music.

Aso Kohzadi

جایزه ی رضا کورویان

مؤسسين: گروه موسيقي يار آوا، نشر موسيقي معاصر

تندیس مسابقه: جمشید مرادیان

دوره ی اول (۱۳۹۵)

هیئت داوران: پیتربکر، یو آخیم هایتنس، یارسلان عابدیان

رئیس هیئت داوران: یو آخیم هایتنس

مسئول کمیته ی برگزاری مسابقه: محمد امیر سراج الدینی

مسئول برگزاری مراسم اختتامیه: مهدی بهبودی

پوستر: وحید هروی

دفتر چپه ی فراخوان و پرورش و مراسم اختتامیه: زهره سیفی

برندگان: ۱. «انگاره» (آسو کهزادی)، ۲. «جهانی دیگر» (ماهور بورمقدم)، ۳. «در انتظار بهار» (گلاره سلیمانی لواساتی)

دیگر آثار برگزیده: «به سوی سیاه چاله» (احسان بنی طباطبائی)، «در سوگ روستایم» (گرید شهر)، «بهرنگ شکران»، «آقای ایزوله»، «میلا باقری و موم سیوان»، «کارگاه خلقت» (بابک بادی)

گروه موسیقی یار آوا:

هیئت مؤسسين: مهدی جلالی، ابراهیم الهیاری، حامد زند کرم خانی، هیئت امناء: امیر اشرف آریان پور، همانیک نام، مهدی جلالی، ابراهیم الهیاری، امید زندیه، فهیمه فوق، نینا جلالی، مشاور عالی هنری: شاهرخ خواجه نوری، مدیر هنری: مهدی جلالی، مدیر فنی: ابراهیم الهیاری، مدیر بخش پژوهش: محسن میرمهدی، مدیران ارشد: نگار خاشارستانی، آیلما قیسی، مدیر روابط عمومی و برنامه ریزی: زهره سیفی، مدیران اجرایی: طلایه جلالی، سجاد خدادادی، مدیر روابط بین الملل: یارسلان عابدیان، مدیر بخش انفورماتیک: حسین مقیمی، همکاران روابط عمومی: سمیه ترابی، سیده یاقینان، یارسلان خواجه میری، کمیته ی اجرایی: سمیه ترابی، مرجان غیائی، سهیل طباطبائی، نازنین غیائی، سامان احمدی زاده، محمد رضایی، یارسلان خواجه میری، پیمان نوحی، بهناز تهرانی، امیر حسین شریعتی، فرزاد افشاری، سوگند مجدآبادی، بخش پژوهش: مهدی جلالی، یارسلان عابدیان، مهرداد غلامی، مهدی بهبودی، فرید شیر محمد، سمیه ترابی، آلاله دانشمند، گلناز خلیلی، آیلما قیسی

گروه تولید:

مدیر نشر موسیقی معاصر: یارسلان عابدیان، مدیر تولید: سمیه ترابی، تهیه کننده: خانواده ی کروویان، گرافیک: معصومه دیوانداری، اجرای پرورش: زهره سیفی، مسترینگ: میلا باقری

باسپاس از: بهرام پورمندان، شهرام صارمی، حامد بی آزار، محمدابوبی، معین فرزاد اردشیر، تاجبخش، پیتربکر حسینلو و خانواده ی کروویان و سپاس فراوان از: نادر منشیانی، شاهرخ خواجه نوری، کیاش صاحب نسق و دانشگاه موسیقی، تئاتر و رسانه ی هانوفر
تاریخ انتشار: تابستان ۱۳۹۶

Reza Korourian Award

Founders: Yarava Music Group, Contemporary Music Records

The Statue of Competition: Jamshid Moradian

The First Period (2016):

Jury Members: Peter Becker, Joachim Heintz, Arsalan Abedian

Head of Jury: Joachim Heintz

Head of Organizing Committee: Mohammad Omid Serajeddini

Responsible for the Closing Ceremony: Mehdi Behbudi

Poster: Vahid Heravi

Call and closing ceremony booklet: Zohreh Seyfi

Winners: 1. "Engareh" (Aso Kohzadi) 2. "Another World" (Mahoor Pourmoghdam) 3. "La Speranza Della Primavera" (Gelareh Soleimani Lavasani)

Other selected works: "Into the Black hole" (Ehsan Banitaba), "Requiem" for a Village by Metropolitan (Behrang Shokrian), "Isolated Room" (Milad Bagheri & Maryam Sirvan), "Creation Manufactory" (Babak Badi)

Yarava Music Group:

Founders: Mehdi Jalali, Ebrahim Allahyari, Hamed Zand Karimkhani Board of trustees: Amirashraf Ariaanpour, Homa-Niknam, Mehdi Jalali, Ebrahim Allahyari, Omid Zapdizheh, Fahimeh Foughr, Bita Jalali Senior Art Advisor: Shahrokh Khajenouri Artistic Director: Mehdi Jalali Technical Director: Ebrahim Allahyari Research Director: Mohsen Mirmehdi Orchestra Directors: Negar Kharestani, Aila Moghimi

Publicity and Scheduling Director: Zohreh Seyfi Executive Directors: Talayeh Jalali, Sajjad Khodaverdi International Relations Director: Arsalan Abedian Informatics Director: Hossein Moghimi Publicity and Scheduling Partners: Somayeh Torabi, Sepideh Yafitjan, Arsalan Khajehmiri Executive committee: Somayeh Torabi, Marjan Ghiyasi, Soheil Tabatabaie, Nazanin Ghiyasi, Saman Ahmadizadeh, Mohammad Rezaei, Arsalan Khajehmiri, Payman Noori, Behnaz Tehrani, Amirhosein Shariati, Farzan Efteahi, Sogand Majd Abadi Research department: Mehdi Jalali, Arsalan Abedian, Mehrdad Gholami, Mehdi Behbudi, Farbod Shirmohammad, Somayeh Torabi, Alaleh Daneshmand, Golnaz Khalili, Aila Moghimi

Production Group: Contemporary Music Records Director: Arsalan Abedian Production Manager: Somayeh Torabi Producer: Korourain Family Graphics: Masoumeh Divandari Brochure Implementation: Zohreh Seyfi Mastering: Milad Bagheri

Thanks: Mehran Pourmandan, Shahram Saremi, Hamed Bi Azar, Mohammad Aboee, Moeen Farzad, Ardeshir Tajbakhsh, Peter Pirhosseini and Korourain Family

Special thanks: Nader Mashayekhi, Shahrokh Khajenouri, Kiawasch Saheb Nassagh, and Hanover University for Music, Drama and Media Publication: Summer 2017

Special thanks: Nader Mashayekhi, Shahrokh Khajenouri, Kiawasch Saheb Nassagh, and Hanover University for Music, Drama and Media Publication: Summer 2017

Engareh

The selected pieces of the first
Electroacoustic Music Composition Competition
Reza Korourian Award 2016

Into the Black hole / Ehsan Banitaba	06:00
Another World / Mahoor Pourmoghadam	05:10
Requiem for a Village by Metropolitan / Behrang Shokrian	07:24
Isolated Room / Milad Bagheri & Maryam Sirvan	07:07
La Speranza Della Primavera / Gelareh Soleimani Lavasani	04:45
Creation Manufactory / Babak Badli	05:35
Engareh / Aso Kohzadi	12:22

Total Time 48:38

واشپاری کتابخانه ملی ایران ۱۳۹۵ و

معاونت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۱۳۹۵

انگاره

آثار برگزیده ی نخستین دوره از مسابقه ی آهنگسازی

موسیقی الکترو آکوستیک

جایزه ی رضا کروریان ۱۳۹۵

به سوی سیاه چاله / احسان بنی طبا

جهانی دیگر / ماهور پورمقدم

در سوگ روستای گریه شهر / بهرنگ شکران

اتاق ایزوله / میلاد باقری و مریم سیروان

در انتظار بهار / گلاره سلیمانی لواسانی

کارگاه خلقت / بابک بدلی

انگاره / آسو کوزادی



Contemporary Music Records

تمامی حقوق این اثر متعلق به گروه موسیقی یار آوا و نشر موسیقی معاصر است.
All right reserved to Yavara Music Group and Contemporary Music Records



RKC



YMG Records